

Chùng Nao Tóc Trắng Như Hoa Mộng Cũng Nghĩ Em là Cái Nụ Duyên

Rừng có nhiều hoa không ai trồng
Hoa có chắc vì có ước mong?
Ai đó bỗng dưng mà gặp gỡ
Bỗng dưng đi tới được đầu sông...

Tới được tận đầu non của nước
Tận đầu non thăm nước trời sa
Tại sao có nước từ trong đá?
Chảy mát núi rừng, tưới cỏ hoa...

Hãy nghe chim giải bày tâm sự
Nghe suối vang từ trong tâm tư:
Cứ nghĩ có người đang có mặt
Tầm nhìn xa lắm tự ngàn xưa!

Cuộc chiến đi qua không qua đây?
Không thấy tàn y, chẳng dấu giày
Không có tiếng chuông hay tiếng khánh
Người đi tu Tiên nằm trong mây?

Cứ nghĩ vậy đi cho thỏa dạ
Có bài thơ như trang tâm hồn
Xong để trên hoa ai tới thấy
Thì như là đang giữa hoàng hôn...

Ta không về lại chỗ ta đi
Bao gian nan rồi đây Xuân Thì
Tình Cha nghĩa Mẹ hồn hoa cỏ
Mỗi lá rừng che khuất mộ bia!

Ta đang rửng hoang hôn hoa vàng
Sông hoàng hôn vàng sương lan lan
Non vẫn đứng im chờ tuyết xuống
Lá cành chao chạm tiếng chuông vang...

*Hoa hồng trắng sắp vàng như nguyệt
Anh hôn hoa vàng anh hôn em!
Chùng nao tóc trắng như hoa mộng*

Cũng nghĩ em là cái nụ Duyên!

Trần Vấn Lậ